

Creatief met een krot

Zoektocht naar licht en ruimte

Zelfs een bouwvallig arbeidershuisje in een dichtbevolkte stadswijk biedt onvermoede perspectieven. Isabel en Anthony wisten een somber krot om te toveren in een prettige woning met verrassend veel licht en ruimte en een onverwacht uitzicht op groen. Met dank aan stedenbouw dat de teugels van de bouwvoorschriften niet te strak hield.

Lees verder **BLZ. 36**

VOOR NA

© RR

© RR

Arbeiderswoning in Sint-Amandsberg krijgt er „O nee, we hebben een

„Als je het wonen in de stad wil promoten, moet je soepel zijn met vergunningen.”

Gelukkig kregen Anthony en Isabel Stedenbouw aan hun kant voor een ingrijpende dakuitbouw bij hun verkrotte arbeiderswoning in Sint-Amandsberg. Hun gezin heeft nu de broodnodige oppervlakte om te leven, plus uitzicht op twee koeien.

Annelies Rutten, foto's Yvan De Saedeleer

Hoe moeilijk is het voor jonge gezinnen om een betaalbaar huis te vinden in de stad? Voor Anthony en Isabel heeft de zoektocht lang geduurd. Hun ideaal van een afgewerkte woning met tuin in het centrum van Gent moesten ze snel laten varen wegens budgettaire niet haalbaar. Anthony: „We zijn geen doe-het-zelvers en zagen ons niet beginnen aan een zware verbouwing. Maar de zoektocht werkte demotive-

rend. Het idee van een verbouwing stak plots niet meer tegen.”

Het paar nam een week vakantie, met het vaste voornemen om in die week een huis te vinden. Hun zoektocht had zich intussen verlegd naar de stadsrand. „De vrijdag van die week hebben we toegezegd voor dit vervallen huis in Sint-Amandsberg”, vertelt Anthony. Isabel had er een dubbel gevoel bij. „We waren blij dat we

eindelijk iets gevonden hadden. Maar ik heb ervan wakker gelegen dat we een krot hadden gekocht. Zelfs de notaris merkte het op en vroeg of we zeker waren van onze beslissing.”

Surrealistisch plaatje

Architect Bert Michels stelde hen gerust. „Met zo'n huis kun je veel doen. Je hebt een bepaalde oppervlakte en je kent de voorschriften. Je weet wat binnen de context de mogelijkheden zijn.”

Anthony en Isabel hadden een grote behoefte aan licht en ruimte. Ze wilden ook maximaal profiteren van het unieke uitzicht dat hen te beurt valt. Het nabijgelegen begijnhof heeft een koppel grazende koeien als attractie en het weiland paalt aan hun tuintje. Onverwacht, zo midden in een dichtbebouwde volkswijk. Gek genoeg zijn alle andere percelen aan de achterzijde dichtgebouwd, zodat het surrealistische

plaatje aan het gezicht onttrokken wordt. De voorgevel meet vier meter. Dat is weinig. Architect Bert Michels: „Beneden moest het dus gebeuren. Eten, zitten, koken, opbergen, het moest er allemaal in.” De gang werd opgegeven, alle bestaande muren verwijderd. Ook de trap werd verplaatst, zodat vooraan plaats kwam voor een uitgebreid kookeiland. Eethoek en zithoek achteraan liggen een trede hoger. Opbergfuncties en toilet zijn gecentraliseerd in een doorlopende kastenwand.

In de hoogte

Het schuifraam achteraan zorgt voor licht. Dat koeien nieuwsgierige beestjes zijn, hebben Isabel en Anthony al gemerkt. Ze houden zich het liefste op ter hoogte van hun

(in wijzerzin, van boven links) Via een kleine vide reikt het licht van helemaal boven tot diep in de woning; de dakuitbouw maakte een lichte en ruime ouderslaapkamer mogelijk; grazende koeien zorgen voor een verrassend zicht vanop een stadsterras; de overloop in glas met rechts de kleine badkamer.

Mijn huis EN IK

„De koeien zijn ons extraatje”

Isabel, jij was er niet gerust in dat dit krot een aangenaam woonhuis kon worden. Ben je tevreden?

Isabel: „Zeker. Kijk hoeveel woonkwaliteit we nu hebben! Het blijft natuurlijk vrij klein, maar in deze fase van ons leven is de woning groot genoeg. We houden ook van de buurt. Het sociale weefsel van de stad is behoorlijk stevig. Mensen zitten hier nog op straat. De buurt leeft. De koeien zijn ons extraatje.”

Hoe lang denken jullie hier te wonen?

Anthony: „Het huis is groot genoeg voor een gezin met twee kleine kinderen. We hebben nu een dochtertje. Als de kinderen groter zijn, zoeken we waarschijnlijk een groter huis. We rekenen op een jaar of tien.”

Wat is de belangrijkste voorwaarde voor een vlotte verbouwing?

Anthony: „Een goede vertrouwensrelatie met de architect. Wij hebben hem bij de start carte blanche gegeven en er is nauwelijks iets aan het eerste ontwerp veranderd. Dat kan alleen als je van bij de start op dezelfde golflengte zit. De architect heeft ons na het eerste bezoek ook het vertrouwen gegeven om door te gaan met ons project.” (arg)

een volwaardige verdieping bij krot gekocht”

woning, waarschijnlijk omdat ze daar de meeste beweging zien.

Het was een idee van de architect om ook in de hoogte ruimte te gaan zoeken. Zijn voorstel om met een uitgebreide dakkapel de zolderverdieping te verruimen, is de sleutel van het project. Zo wordt immers een schat aan nuttige oppervlakte gecreëerd. „Denk die uitbouw weg en je houdt een benepen zolderkamer over”, aldus Michels.

We kunnen hem alleen maar gelijk geven. De ouderkamer is een lichte en luchtige ruimte met op en top bewegingsvrijheid. De manshoge uitbouw leidt met een glazen deur naar het platte dak, vanwaar je uitkijkt over het allegaartje van huizen en de tuinen in de buurt. Een uitzicht dat schoon wordt door de lelijkheid.

De uitbouw, die bekleed is met donkere platte pannen, heeft de achtergevel van de

woning zwaar getransformeerd. Toch hebben de bewoners zonder grote problemen een bouwvergunning gekregen. Michels: „De stad Gent heeft onze argumentering volledig gevolgd. Maar goed ook. Als men wonen in de stad echt wil promoten, moet je ruimdenkend kunnen zijn. Dergelijke arbeidershuisjes zijn op zich al klein, dus moet het mogelijk zijn om die beperkte oppervlakte zo maximaal mogelijk te benutten. Leefbaar wonen vraagt ruimte.”

Schuifwanden

Op de eerste verdieping is de circulatie grondig gewijzigd. Twee slaapkamers en een badkamer vullen de beperkte ruimte zo efficiënt mogelijk in. De badkamer is klein en doet denken aan een afsluitbare doos. Schuifwandjes in het vlak van de muur sluiten de ruimte af. Elk hoekje is zo efficiënt mogelijk benut. De verwarming

zit ingebouwd onder het bad. Waar vroeger de trap boven kwam, is nu een nis voor de droogkast gecreëerd. Handig is dat de douche ook vanuit de slaapkamer toegankelijk is.

De uitbouw op de verdieping zorgt ervoor dat het licht via een kleine vide van helemaal boven tot diep in de woning reikt. Om die reden werd gekozen voor een overloop in glas, die 's avonds kan oplichten als een gigantisch verlichtingsarmatuur.

Het tuintje is het laatste actiepunt van de bewoners. Ze willen er een ruim terras van maken, met een systeem van bloembakken die tegelijk opbergdozen zijn. Bert Michels: „Een echte tuinberging zou, zoals bij de burens, de tuin verkleinen en het uitzicht belemmeren. Creatief zijn met elke vierkante centimeter, dat is de grootste uitdaging aan zo'n project.”

www.bertmichels.be